

SUSANNA ISERN

MAGIC ANIMALS

EL SECRET DE L'ILLA

Estrella Polar

Il·lustracions de Carles Dalmau

SUSANNA ISERN

MAGIC ANIMALS

EL SECRET DE L'ILLA

Il·lustracions de Carles Dalmau

Estrella Polar

Estrella Polar

Títol original: *El secreto de la isla*

© del text: Susanna Isern, 2024

© de les il·lustracions: Carles Dalmau, 2024

Assistent de color: Helz

© de la traducció: Ariadna Ausió, 2024

© d'aquesta edició: Edicions 62, S. A., Estrella Polar, 2024

Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

Primera edició: juny del 2024

ISBN: 978-84-1389-867-4

Dipòsit legal: B. 9.793-2024

Imprès a Catalunya

El paper d'aquest llibre prové de boscos gestionats de manera sostenible i de fonts controlades.

La lectura obre horitzons, iguala oportunitats i construeix una societat millor. La propietat intel·lectual és clau en la creació de continguts culturals perquè sosté l'ecosistema de qui escriu i de les nostres llibreries. En comprar aquest llibre contribueixes a mantenir l'ecosistema esmentat viu i en creixement. A **Grup62** agràim que ens ajudis a donar suport així a l'autonomia creativa d'autores i autors perquè puguin continuar desenvolupant la seva funció.

Adreça't a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessites fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra. Pots contactar amb CEDRO a través del web www.conlicencia.com o per telèfon al 91 702 19 70 / 93 272 04 47.

—I ara toca descansar i divertir-se —va dir la professora Mery—. Bones vacances d'estiu!

Vam recollir les nostres coses i vam sortir de pressa de l'aula. Estàvem emocionats, teníem més de dos mesos per fer el que volguéssim!

—Anem a jugar? —vaig preguntar als meus companys.

—No podem, hem de fer les maletes —va

anunciar la Marisàvia—. L'avi Faustut se'ns emporta de safari.

—Sí, veurem lleons, girafes, cocodrils... —va afegir l'Ernllest.

L'Ernllest i la Marisàvia eren uns nens molt pretensiosos. Sort que ja els teníem calats i no ens crèiem ni la meitat del que explicaven.

—Jo tampoc puc —va dir la Selma—. Aquesta tarda me'n vaig a la ciutat.

—Doncs jo m'he apuntat a una acampada —va dir un altre—. He de preparar l'equipatge.

Ens en vam acomiadar. Aquella tarda hi havia molt moviment al poble. Els cotxes sortien dels garatges i els veïns carregaven les seves pertinences als maleters.

—Sembla que molta gent se'n va de vacances —va observar la Yuna.

—Millor —va dir la Cloe—, així tindrem tota la vall per a nosaltres.

—Fa moltíssima calor —em vaig queixar; estava suant de valent.

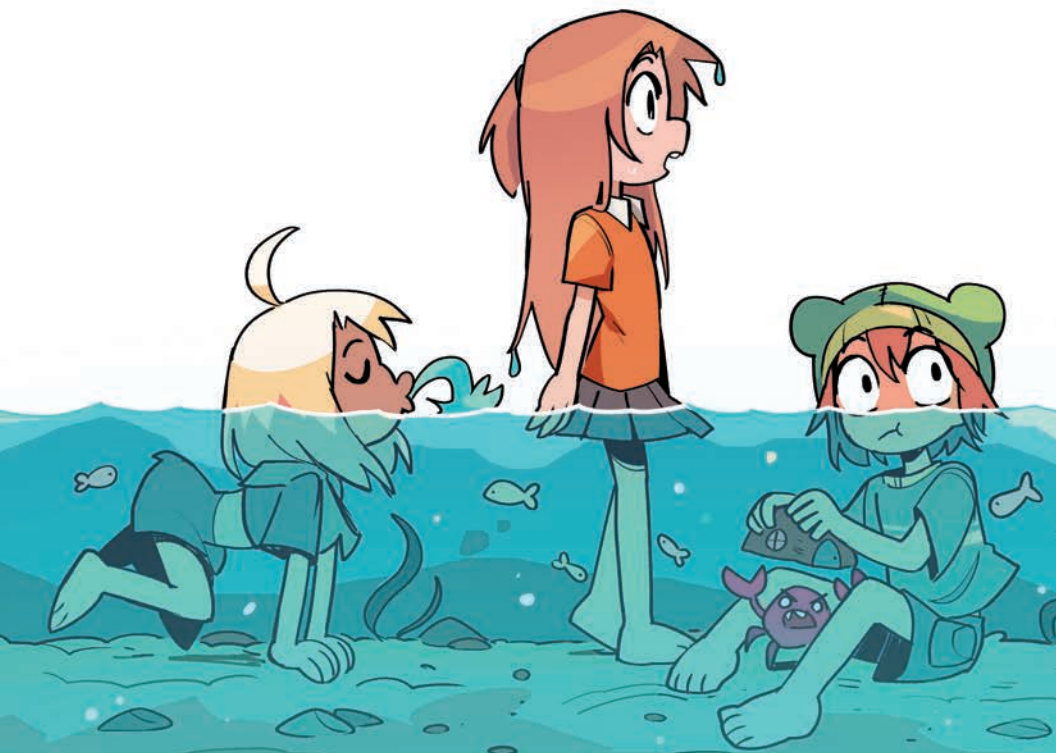
—Anem a banyar-nos! —va proposar l'Èric.

Vam córrer cap al llac. Res com una bona capbussada per combatre la calor. La Cloe va

preferir quedar-se a l'ombra d'un arbre; només es mullava quan no tenia cap altre remei. A l'Èric, a la Yuna i a mi, en canvi, ens encantava xipollejar a l'aigua. I al Nico, ni t'ho explico; de fet, moltes nits dormia a la banyera. Per això ens va estranyar tant que es quedés a la riba.

—Nico, que no et banyes? —va preguntar la Yuna.

—No em ve de gust —va dir ell, capcot.

Ui! Allò sí que era estrany.

—Estàs bé? —vaig preguntar—. Sembles preocupat.

—No és això —va replicar—. És que m'avorreixo. M'agradaria bussejar en altres aigües.

—Però què hi pot haver millor que el llac Cristall? —va preguntar l'Èric.

—Sí —va estar-hi d'acord la Cloe—, no hi ha peixos més frescos i saborosos que els d'aquí. Urpa de felí.

—No tens remei, mixeta —la vaig renyar.

—Si ho prefereixes, em passo a una dieta d'ocells amb plometes de plàtan i maduixa...

—va dir ella, i es va llepar els llavis.

Just en aquell moment vam veure que s'apropava una bandada d'aus negres. No ens va costar endevinar que entre elles hi havia la nostra amigueta, l'Hela Crow, convertida en corb.

—On deuen anar? —va preguntar l'Èric.

Els corbs van sobrevolar-nos i van passar de llarg, no sense abans deixar anar unes quantes...,

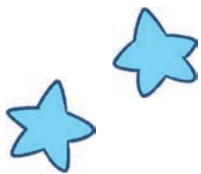

ehem..., cagarades. L'Hela ens
va mirar i va grallar en to de burla.

—Quan l'enxampi, se'n recordarà, de mi —va
dir la Cloe mentre es treia una pasterada pudent
del cap.

—Sembla que es dirigeixen cap al nord
buscant el temps fresquet —vaig comentar.

—Ho veieu? Tothom se'n va de vacances. Fins

i tot l'Hela —es va lamentar el Nico—. I jo no he sortit mai de la vall.

—Jo tampoc —va reflexionar la Yuna.

Acabàvem d'adonar-nos que portàvem tota la vida volant pel mateix cel, corrent pel bosc de sempre i nedant únicament a les aigües cristal·lines d'aquell llac. I és que, com saps, nosaltres abans érem animals, però després del tro etern ens vam convertir en nens, i més tard vam descobrir que, amb el poder d'uns amulets, ens podíem transformar en Magic Animals. La vall de Blim era la nostra llar, i mai no ens havia passat pel cap allunyar-nos-en.

—Jo... —va fer el Nico— vull veure el mar.

—El mar? —es va sorprendre l'Èric.

—Pel que sembla, la seva aigua és salada —va explicar el Nico—. Allà viuen milers d'animals

al·lucinants, entre els quals peixets de colors,
tot i que també n'hi ha de gegantins.

La Cloe i l'Èric van fer uns ulls com unes
taronges en imaginar-se un tiberi així.

—Quan la lluna es veu reflectida a la superfície, sembla immensa i balla amb les onades —va seguir el Nico; a la Yuna li van brillar les pupil·les—. A més, és infinit: si t’hi llances des de la vora, et pots passar la nit sencera bussejant sense arribar a terra.

—Tens la certesa que existeix? —vaig preguntar, fascinada.

—És a l’altra banda de les muntanyes —va assegurar el Nico.

En aquell instant va arribar la Silvana esbufegant i amarada de suor; semblava que hagués corregut una marató.

—Us he buscat per tot el poble! —va exclamar—. Hem de fer les maletes. Marxem de vacances!

